

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 502/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Нада Ћурчић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Олга Турчиновић – Макевић, адвокат из ..., ради поништаја уговора и утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3242/17 од 17.05.2018. године, на седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3242/17 од 17.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3242/17 од 17.05.2018. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 6188/12 од 23.12.2016. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиље да се поништи уговор о продаји стана који се налази у ... у ... бр. ..., оверен 10.05.2002. године у Другом општинском суду у Београду, закључен између продавца ВВ и купца ББ, као и да се утврди да је тужиља сувласник половине описаног стана у изреци, по основу стицања у ванбрачној заједници.

Против наведене другостепене пресуде, која јој је достављена 04.06.2019. године, тужиља је изјавила ревизију 02.07.2019. године, због погрешне примене материјалног права, без образложења, док је образложење ревизије доставила 17.07.2019. године, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном.

Апелациони суд у Београду решењем РЗ 37/2019 од 14.11.2019. године, није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији, применом члана 395. Закона о парничном поступку.

Због тога је Врховни касациони суд испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), које одредбе се примењују на основу члана 506. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

У парници која је покренута тужбом ради поништаја уговора о купопродаји непокретности и утврђења права својине на непокретности, предатој суду 19.05.2011. године, вредност предмета спора је утврђена на рочишту 25.02.2015. године у износу од 1.000.000,00 динара.

Дозвољеност ревизије изјављене против правноснажне пресуде донете у другом степену после 31.05.2014. године, као у конкретном случају, цени се по члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/14).

Будући да је предмет парнице спор имовинскоправне природе, а утврђена вредност предмета спора је 1.000.000,00 динара, то се у погледу испитивања дозвољености ревизије, с аспекта прописаног вредносног цензуса побијаног дела, испитује применом члана 23. став 3. наведеног Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, којим је прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

С обзиром да означена вредност предмета спора од 1.000.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (када је средњи курс евра износио 97,6095 динара), као и да поступак у овој парници није био правноснажно решен до ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку 31.05.2014. године, ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић